

*Kapitel 48.***Klager vedrørende Eksekutionsforretninger.**

§ 523.

Klager vedrørende en begyndt eller tilendebragt Eksekution eller en Sysselmands Nægtelse af at foretage en begært Eksekution maa først fremsættes for selve den paagældende Sysselmand, der da paa Grundlag af nye ham forelagte Oplysninger kan ændre sin Afgørelse, derunder ogsaa ophæve et af ham foretaget Udlæg. Hvis Sysselmanden imidlertid ikke tager Klagen til Følge, skal han inden en Uge efter dens Modtagelse meddele den klagende en skriftlig Erklæring om, at og hvorfor han ikke tager Klagen til Følge, saa vidt muligt under Henvisning til den Lovbestemmelse, hvorpaa han støtter sin Vægning. Den klagende kan derefter, overensstemmende med nedenstaaende Regler, fremsætte Besværing til Retten eller anlægge almindeligt Søgemaal.

§ 524.

Besværingen maa som Regel rejses inden 2 Uger, efter at den Handling eller Beslutning af Sysselmanden, der foranlediger Klagen, foreligger. Dog kan Landsrettens Justitiarius paa Andragende tillade Besværingens Fremsættelse senere, naar særegne Omstændigheder tale derfor. Efter Forløbet af 6 Maaneder kan saadan Tilladelse dog ikke gives.

Besværing rettes efter Sagens Værdi og Beskaffenhed (jvf. Kap. 21) henholdsvis til den Underret eller den Landsret, i hvis Retskreds vedkommende Sysselmand er ansat. Den indleveres skriftlig til Sysselmanden og behandles i øvrigt efter Regler svarende til de for Kæremaal givne (jvf. særlig §§ 398 - 400), dog saaledes, at efter Omstændighederne saavel Rekvirent og Rekviritus som Sysselmanden og den Trediemand, der maatte have nedlagt Paastand under Eksekutionsforretningen eller iværksat Besværingen, betragtes som Parter.

Retten kan ved sin Kendelse enten opretholde Sysselmandens Afgørelse eller helt eller delvis ophæve den, ligesom den kan paalægge ham inden en angiven Frist at foretage Eksekution.

Naar der nedlægges Paastand paa, at et foretaget Udlæg helt eller delvis skal ophæves, bør denne Paastand dog kun tages til Følge, for saa vidt den Fejl, hvorom der er Spørgsmaal, maa antages at have haft virkelig Betydning til Forringelse af den klagendes Retsstilling.

Naar en til Underret indsendt Besværing af denne formenes at høre under Landsret eller omvendt, skal den Ret, til hvilken Besværingen er indsendt, oversende den til den formentlig kompetente Ret og straks gennem Sysselmanden give vedkommende Underretning om Oversendelsen.

Fristen for Besværing til Landsret over Underrettens Besværingkendelse, saavel som for Besværing til Højesteret over Landsrettens Besværingkendelse er 2 Uger. Dog kan henholdsvis Landsrettens Justitiarius og det i § 377 ommeldte Udvalg af Højesteret, naar Omstændighederne særlig tale herfor, i indtil 6 Maaneder tillade, at saadan Besværing til højere Ret finder Sted efter førstnævnte Frists Udløb.

En ved Underret begyndt Besværing kan ikke uden særlig Tilladelse af det førstnævnte Højesteretsudvalg føres videre end til Landsret.

Besværing til højere Ret over en afgiven Besværingkendelse har ikke opsættende Virkning, medmindre saadant udtrykkelig er bestemt i selve Kendelsen eller bestemmes af den højere Ret, hvortil Besværing rejses.